

Természetfotózás

A sarkvidéktől a trópusokig

Alexandra Kiadó

„**A** meglőtt elefántbika felkelni próbál, de az újabb fejlődés megint összedönti. Hörögve fújja ormányán át a vértömeget. Halántékából is magas vérszökőkút lövell ki.” Sehogy sem értem, hogyan lehetek olyannyira kedveltek az ilyen vadászkalandokról szóló könyvek,

– a tett etikájáról és humánusáról már nem is beszélve.

Az Alexandra szépséges albumainak sorában most olyat kapunk, amelyben két, egyenként is igen értékes könyv ötvöződik. Egyikük a természetfényképezés mesteri képeinek nagy élményt

relése. Már itt szembesülünk az-
zal, hogy ez sokkal több, mint az az egy szál gép, amellyel a legtöbb amatőr fényképezget. Vázak, objektívek, állványok, vakuk, szűrők, keresőtávcsövek, teleszkópok sorakoznak itt. Következik a fotózás elméleti háttere, majd a képek megkomponálása, és a filmek megválasztása. További leccék: Természetfotózás a gyakorlatban, a becserkészéstől a különféle lessátrak alkalmazásáig. A vadvilág és a terep ismerete. Tájképek készítése és ennek technikái. Súlyának megfelelően nagy fejezet jut a fényképezési technikáknak, benne olyan elemekkel, mint például a képek egymásra fényképezése, stroboszkopikus villantássorozat, akciófotó, távirányítású megoldások. Hasonlóan alapos a kitanítás arról, hogyan fényképezzünk különféle környezetekben és időjárási viszonyok között. Aki képeinek publikálására is gondol, azt érdekelni fogja az erről szóló fejezet.

A képekhez fűzött magyarázó részek sok érdekes részletet elmondanak arról, hogyan is készülnek az ilyen felvételek. Ezzel jó szórakozást kínálnak azoknak is, akik nem akarnak fotózni tanulni.

„A tróféáért történő vadászatnak csak két módja méltó kultúremlerhez: a maszáj férfiak módján, egy szál lándzsával szállni szembe a védekezni nagyon is képes nagyvadakkal, vagy pedig fényképezőgéppel, gyilkolás nélkül örökíteni meg a szellemüket.”

és főként hogyan fogadták el úri sportnak az ilyen öldöklést. A tróféáért történő vadászatnak csak két módja méltó kultúremlerhez: a maszáj férfiak módján, egy szál lándzsával szállni szembe a védekezni nagyon is képes nagyvadakkal, vagy pedig fényképezőgéppel, gyilkolás nélkül örökíteni meg a szellemüket, hiszen a vadászat művészete amúgy sem az ölésben, hanem a becserkészésben, a megközelítésben és a megszerzésben lakozik. És ne mondja senki, hogy nem nagyobb bátorság ártalmatlan kamerával lopózni a veszélyes vadállatok közelébe, mint gyilkos fegyverek védelmében tenni azt. Megbecsülésre csak az előbbi érdemes

adó gyűjteménye, a másik pedig igen jó tankönyve magának e műfaj gyakorlásának. Mindkettő élvezetes olvasmány. A fényképek egyben mintaként, útmutatásként is szolgálnak a fotóiskolához, megjelenítve azt, amire a magyarázatok és a tanácsok utalnak, mutatva, milyen az igazán jó felvétel.

Gilles Martin nevét amúgy az Alexandra egy korábbi albumából tanultuk meg. A világ madarai című kötete olyan csodálatos madárfotók gyűjteményét tárta elénk, amelyektől – bármily elcsépelet is a kifejezés – gyakran elakad a lélegzetünk. Itt sem adja alább.

A fotóiskola igen alapos. Az első lecke a természetfotós felsze-

Osman Péter